

N:o 38.

Af Herr T. Ekenstam: Om nedsättning i brefportot.

Redan under föregående riksdagar hafva motioner blifvit väckta om nedsättande af postportot. Det kan visserligen synas, som om denna afgift icke vore annat än billig, och har derföre på sednare tider, hvad sjelfva portot angår, någon nedsättning icke blifvit medgifven, om än minskning i afgiften för sluten rekommendation förändrats från 35 till 24 öre. — Men då, å ena sidan de korresponderande genom sin ställning i samhället med sin korrespondens i viss mån bidraga till icke så ringa inkomst för det allmänna, och det derigenom icke vore obilligt, att denna utgift för dem blefve så billig som möjligt, och å andra sidan nedsättning antagligen kan ske, utan att totalinkomsten för Postverket förminskas, tvärtom säkerligen skulle förökas, emedan det är en bepröfvad erfarenhet att ju billigare porto (förutsatt att här är en rimlig billighet) desto mera ökas brefantalet och de väsendtliga inkomsterna, så synes mig att man i intet afseende begärde för mycket, utan fast heldre vidtog en ganska klok förändring, om hittills varande portosats nedsattes två ören. Dessutom vore denna föreslagna afgift mera lämpad efter den nu inom vårt land varande öresräkningen, hvarigenom en och annan mindre olägenhet skulle undanröjas.

Genom dels enskilda samtal, dels en och annan i tidningar synlig artikel, har fråga blifvit framkastad om återinförandet af så kallade postkartor, för att mera betrygga framkomsten af ett bref till sin bestämmelse. — Utan att jag för min del instämmer i önskligheten af ett sådant återgående, kan jag icke annat än vitsorda och på det högsta beklaga, hvad som nogsamnt är känt, att det på vissa postanstalter inom riket händt och händer, att angelägn och en och annan gång penningar inneslutande orekommenderade bref icke nått sitt mål, utan spårlöst försvunnit. Just detta förhållande har kommit en och annan att önska återinförande af postkartorna, ehuru enligt mitt förmenande icke heller deruti skulle ligga något mera betryggande. Men det tillkommer de lagstiftande att se till, det genom gällande lagar och författningar

all

all möjlig säkerhet i denna ordning befästes. Kongl. Generalpoststyrelsens nyligen utgifna skrifvelse i detta afseende är bekant, der allmänheten erhåller det rådet, att för sin trygghet begagna sig af brefrekommendation; och utan tvifvel ligger ock der den önskade tryggheten.

Men mången, som mången gång äfven behöfver se på sina ören, besinnar sig och tycker, att en för andra liten summa är för honom för stor att kasta ut, för att få en och annan riksdaler till den han tillskrifver, och rekommenderar icke sitt bref, hvarigenom han utsätter sig för den risken, att detsamma under vägen kan förkomma. Den slutna rekommendationsafgiften synes mig derföre böra sättas ännu billigare än den är; man kan ponera 15 öre, icke högre. Härigenom skulle utan allt tvifvel det förhållande inträda, att icke blott alla i allmänhet skulle begagna sig af den slutna rekommendationen vid afsändandet af bref med något värde och derigenom mycket af hvad, som nu är till men och förargelse, försvinna, utan den ifrågasatta rekommendationens begagnande skulle så komma att tilltaga, att större inkomst derigenom skulle uppkomma än nu.

Man får icke motsäga, att denna låga afgift icke bär sig, ty det är högeligen af behofvet påkalladt, om på detta sätt nu öfverklagade förhållanden kunna förekommas, ty förutnämnda skriftliga råd från Kongl. Generalpoststyrelsen gör icke fyllest; ja, det är rent af en skyldighet att vidtaga denna åtgärd.

I anledning af detta ödmjuka anförande får jag föreslå det Riksdagen beslutar:

1:o) att afgiften för hvarje portosats för orekommenderade bref bestämmes till 10 (tio) ören R:mt, samt

2:o) att för slutna rekommendation af bref stipuleras en afgift af 15 (femton) ören samma mynt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1869.

Thure Ekenstam.